

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

multorum ora, qui quid culpent ignorant. Hoc etiam tempore Nicolaus comes Holsatiae, cum adhuc à rege Daniae Fioniam teneret in pignus, arcem inibi Bramberg, quod imperata facere recusaret, cum ducentis obsedit: Rex superueniens, facile dispulit tantam paucitatem, aliquot prosternens, multos capiens: Vix cum paucis comes elabatur, ibi oculum amittens: Votóque emisso in magnis periculis, concepit in honorem summae Virginis in sua terra caenobium erigere: magnis vix ereptus periculis, consentiente Adolpho Iohannis & Saxoniae comitis filio, in Arnshoke construxit, & prouentibus dotauit: euocatisq; de Poretze, de Itzeho virginibus sacris: quod caenobium postea, annuente Gerhardo duce, anno secundo & quadragesimo post mille, annitente domino Alberto Rodenborg, canonico Lubicensi, viro locuplete & prouentus augente, commutatum est in domum fratrum Carthusiensium, qui tenent vsque hodie.

CAPVT XXXII.

Henricus autem Holsatiae comes, iam passim dictus Ferreus, cum peregrinans, militiam multis in terris egisset, vsque ad Italiam & Calabriam varia sorte prouectus, fortunam fatigauit suam. Iam tamen de successione cogitans, cum videret fratrem suum Nicolaum, heredes non habere, animum coniugio applicuit: duxitque coniugem filiam Henrici ducis Magnopolensis: cuius germanam sororem Adolphus itidem comes in Holsatia, sed Saxoniam possidens, uxorem accepit. Anna foeminae nomen, quae Adolpho nupsit, in sterilitate permansit, nullos marito reddens liberos: Viraque soror Alberti, regis postea Suediae. Hic erat Adolphus Iohannis filius, vir ad arma strenuus, & optimo patre.

patre dignus filius: publicorum insidiatores itinerum
 odibat: quocirca vicinis ciuitatibus affectus, & ipse vi-
 cissim illi, in tranquillitate plurimum agebat. Huius
 tempore Kilonenses, incertum vnde conciti, apprehen-
 sis duobus è familia Henneken Leezebeken, tanquam pu-
 blicæ pacis turbatores, & in itineribus latrocinantes,
 vltore gladio ceciderunt: quos criminum impactorum
 innoxios, dominus clamitabat. Indignatus ergò grauius
 eius oppidi ciuibus, obseruabat tempora, quibus ad nun-
 dinas in Eklenforde proficiscerentur: multos occidit, ali-
 quot captiuos abduxit. Indignati comites Adolphus atq;
 Nicolaus, quòd tale aliquid auderet, nulla prius apud se
 accusatione instituta, hostilia nunciauere. Suberat du-
 catui Slesuicicensi, qui iam vacabat: relicta vidua gu-
 bernabat ditionem: ea tueri visa militem suum, hosti-
 lia sensit. Comparatis armis ad rem gerendam, comites
 duxere in Iutiam. Adolphus obsedit Tunderen, & Nico-
 laus Hardeleue: Vtriq; impigrè instantes, arcem quisq;
 suam expugnabant. Accessere igitur iure victoria arces
 illæ comitibus iterum Holsatia: Dorning inexpugnabile
 praesidium reliquerunt. Henricus autem comes memorat-
 us Ferreus, sollicitus erat de germana sorore Elisabeth
 ad nuptias collocanda: Puella erat annorum circiter du-
 orum & viginti: quæ Magni regis Suedia Aquino filio,
 iam regi Norwagia, circa carnispriuium est desponsa-
 ta: & proxima aestate, misso ad hæc solempni nuncio, Her-
 manno de Vitze milite, in arce Plone, stans inter bra-
 chia Henrici fratris & Adolphi fratruelis, eidem regi in
 persona dicti militis, ad hoc speciale mandatum prese-
 rentis, memorato regi per verba de presenti est coniunx
 subarrata, reginaq; Norwagia consalutata. Fratres
 germanam magnifico apparatu, & rege digno, instru-
 xere:

xere: non iam sponsam, sed reginam regimittendam:
 Nauigium aptauere precipuum, familiam honestam
 vtriusq; sexus consignauere: & in omnibus rite proui-
 sis, tradit in manus militi memorato, vt domino regi re-
 ginam & asseruaret, & feliciter perduceret. Suscipit
 ille commendatam, profunda iam hyeme, Sabbato qua-
 tuor temporum ante Christi natalia, Trauenam relin-
 quentes, Suediam petiere. Sed aduersi venti, & tempe-
 states per brumã solita, nauem impegere in littora Da-
 nia. Waldemarus rex hospitaliter accipiens venientes,
 iure quidem hospitij specietenus pretenso: sed vbi quid
 ageretur intellexit, diligentius aduectos iubebat custo-
 diri: iam animo secũ voluēs, quid de nuptijs puella con-
 stitueret. In proximam astatẽ emisit antè nũcijs, ad re-
 ges Ericum & Aquinum, patrem ac filiũ oratores, facit
 vt ad colloquium opportuno loco descendant: rem esse
 magni ponderis, & quæ triũ regnorum non dubiam præ-
 ferat salutem, quam cum illis esset tractaturus: Interim
 asseruantur hospites in Dania. Reges vbi conuenerant,
 inter se statuunt: Omissa puella Holsatiae, Aquinus fili-
 am accipiat Waldemari regis Daniae. Facile hoc impe-
 trauit ingens dos regnũ Daniae. Erat enim Margareta
 vnica patri filia. Nam Christophorus nupèr filius bello
 cõciderat. Id præmetuens Henricus comes, nec ignorãs
 varium gentis ingeniũ, nuptias sororis suæ, illis antè con-
 ditionibus firmavit, vt non facile esset à pactis nuptijs
 discedere. Nam Henricus, si sua parte disilirent, arcem
 Calmeren in regno Suediæ, quam magno tenebat impi-
 gnoratam ere, mox amitteret, & sexaginta millia ar-
 genti marchas regi persolueret. E diuerso, si rex ipse re-
 siliret, mox procerum suorũ omnis obligatio laxata, ad
 Henricum transfret: idq; iureiurando procerum est
 firma-

firmatum. Cum autem Waldemarum tum praualeus filiam Aquino etiam in torum afferret, moerens puella Elisabeth, seculo renunciare constituit: & qualicumque regum ordinatione in Suediam perducitur: fitque domina in Waasteen monasterio sanctae Birgittae. Sed tum Henricus comes, sponsonem regis de illius parte irritatam, impugnavit: immittens validiora praesidia Calmeren' arci: & sub honore sui, pacto & fide iurata, proceres per literas admonuit, ut quod polliciti sunt, adimplerent. Venerunt episcopi & milites de regno, Henrico se offerentes: illique regium deferentes honorem. Recusabat ille, causatus etatem: Remisitque illos ad Henricum Magnopolis ducem: cuius est tribus filijs quem ipsi deligerent, in eum suum ius omne refunderet. Veniunt: excipiuntur perbenigne: causam detegunt, productis in conspectum filijs: Proposita illis optio, medium Albertum eligunt, ut rex fieret. Pater cum filio inijt nauigationem in regnum. Citatur rex obiectis responsurus: non compareret: destituitur: Albertus iunior in locum constituitur: consecratur: & armis aliquando collatis, Magnus cogitur angulum deligere, inque eo consensescere. Hac Henrici comitis opera factus est Albertus Suediae rex: quae idcirco breui commemoratione percurro, quod plenius in Suedia & Wandalia sint commemorata.

CAPVT XXXIII.

Karolus Romanorum rex, per haec tempora iter ingressus in Gallias, peruenit Auinionem ad summum pontificem, consecrationis gratia: excipitur magnifice ab Urbano, omni curia eius tripudiante: quod illum honorem duorum ecclesiae principum, illam vicissitudinem venerationis nemo recordabatur: nec vlla in literis simili de re mentio à memoria Friderici II. per an-